

hvorfor skulde man saa ikke beholde det? Man kunde jo sige, at det kun gælder f. Eks. Østbøtøft, Middelfart, Børgense, altsaa nogle enkelte mindre Byer, men naar man nu skal drage Konsekvensen deraf, skal den saa drages paa den Maade, fordi vore politiske Forhold i Dag ere af en saa ekstraordinær Natur, som forhaabentlig aldrig mere indtræder i Danmarks politiske Historie, at man, fordi der en Gang er gjort noget ekstraordinært, for ikke at bringe videre Forstyrrelse dertil, nu skulde bruge det til at foretage en Sammenblanding af det hele? Naar man gør det, hvorledes vil saa ikke den Umstændighed, at man har berøvet enkelte Købstæder deres Valgsted, blive benyttet til for Fremtiden ikke at tage noget som helst Hensyn til dem? Det er derimod, jeg vil advare, da jeg finder, at det er uretfærdigt. Nu siger Flertallet, at der derved opnaas at gøre Forskellen mellem Kresene mindre. Jeg skal først dertil sige, at der er 2 Tilfælde, hvor det ikke gør saa uhyre meget, om der er en større eller mindre Forskel paa Kresene, det er, naar disse ere af den Art og Bestaffenhed, at man kan sige, at vi saa, hvad enten man lægger den ene Kommune til det ene Sted eller den anden et andet Sted, de samme politiske Ansættelser repræsenterede. Saa har det ikke meget at sige, om det bliver 18,000 eller 14,000. Der er et andet Tilfælde, hvor det efter min Mening heller ikke har meget at sige, og det er, naar Udviklingen af Befolkningsforholdene ere af den Art, at det Tal, som vi foresandt en Gang, jeg kan sige den 1ste Februar 1860, nu er i en saadan Bevægelse, at vi maa sige, at det maatte allerede nu er forandret til den modsatte Side, men i ethvert Tilfælde, at det efter al menneskelig Beregning vil være forandret til den modsatte Side, naar vi komme til den næste Folketælling efter denne; dertil er der ikke overordentlig meget at bemærke. Men dernæst vil jeg sige, at naar man endelig vil sige noget i den Retning, er det det ærede Flertal, som er gaaet til de største Ujærligheder, ikke Mindretallet. Flertallet har i Listede Amt beholdt en Valgrets paa 21,000 Indbyggere. Det anser jeg ikke for saa forfærdeligt. Var det Sagen mellem os, vilde jeg sige, at jeg med Fornøjelse vilde beholde den; men naar man opstiller det som et Hovedprincip, der ikke under nogen som helst Betingelse maa forandres, som et Princip, der skal styde alt andet til Side, saa ser det lidt behynderligt ud fra vor Side. — Jeg tror, jeg har sagt nok for at vise, hvorfor jeg mener, at, naar man skal vælge mellem de to Forslag om 137 Medlemmer, saa skal man

absolut vælge Regeringens som Hovedgrundlag og ikke det, som er fremsat af det ærede Flertal. Jeg skal for øvrigt endnu kun tilføje, at for saa vidt er der dog nogen Forskel mellem os, der høre til Mindretallet, idet der er et Medlem af Mindretallet (S. Scavenius), som mener, at 137 Medlemmer ere et saa urimeligt Antal og Følgerne deraf saa urimelige; at han altid vil stemme mod Forslag, som gaa ud derpaa. Vi andre mene vel, at vi maa værges os, saa vidt vi kunne, mod at komme til saa et stort Antal som 137 og saa senere overlade til Fremtiden, hvad den vil gøre; men vi mene det onskeligt, at denne Sag kommer over til Landstinget, og at de der afgive deres Mening, hvorvidt det bør gennemføres. Vi have ganske vist her vor Mening, og naar der er Tale om en Fordeling af Kresene, anser jeg det for utvivlsomt, at Landstinget vil tage stort Hensyn til, hvad Folketinget mener; men jeg siger, at naar der er Tale om et politisk Hovedprincip, der maa lægges til Grund for Fordelingen, saa maa Landstinget der forbeholde sig at have sin bestemte Mening; og naar Forslaget kommer over til Landstinget i den Stikelse, som Flertallet foreslaar, og Landstinget siger: Ja det tage vi, saa erkende vi, som høre til Mindretallet: Vi ere overvundne, vi bøje os. Men hvis det kommer tilbage fra Landstinget i en anden Stikelse, antage vi, at vi kunne komme til at forhandle med Flertallet fra et noget gunstigere Standpunkt end for Djebliffet, og vi kunne da muligvis saa noget ud af Sagen. En Ting er givet, og det er, at vi alle maa ønske, at vi i alle Tilfælde fik de værste Ulemper af Vejen saa snart som muligt. Det forekommer mig, at naar vi ikke ere enige om visse Principper — det udtalte jeg ogsaa i Lørdags — saa maa for Djebliffet dette sidstnævnte være det væsentligste.

Der staar endnu kun tilbage at sige et Par Ord om det Endringsforslag, Mindretallet har stillet. Det første gælder Staden København. Den ærede Minister maa undskylde mig; men det forekommer mig, at han har forladt sine egne Principper ved Inddelingen af København og er gaaet over til Flertallets Princip og har blandet dem sammen, fordi man er stødt paa en Ting, som man ikke syntes var ganske korrekt. Jeg stønner ikke andet end, at man er stødt paa, at Kristianshavn, naar den vedbliver at være samlet, faar over 19,000 Indbyggere i Kresen, det syntes man var for mange, og saa prøvede man paa, om man ikke ved en forandret Omdeling kunde komme til noget andet; men jeg siger; Naar vi andre